

[Justitsministeren.]

at forgribe sig paa Pigen. Da der ikke findes Lovregler om disse Virksomheder, kunde ingen forhindre ham i at nedsætte sig paa denne Maade og oven i Købet drive Forretningen under en saadan Betegnelse, at den kunde forveksles med den af „Studentersamfundets Retshjælp for ubemidlede“ drevne filantropiske Retshjælpsvirksomhed, men ogsaa i øvrigt er det en Erfaring, at et relativt stort Antal Personer, der er straffet eller gentagne Gange har været tiltalt eller sigtet for bedrageriske Forhold, nedsætter sig som juridiske Konsulenter, eller som de populært kaldes „Vinkelskrivere“.

Det foreliggende Forslag søger paa en saa lempelig Maade som muligt at raade Bod paa Ulemperne ved denne Tilstand.

Jeg har ikke ment paa nuværende Tidspunkt at burde foreslaa et ligefremt Forbud mod Vinkelskriveriet. Herved vilde man ogsaa ramme adskillige Personer, som driver en saadan Virksomhed inden for Omraader, hvor de virkelig sidder inde med en vis saglig Kundskab, og uden at der har været noget at udsætte paa dem. Det er kun de usunde Virksomheder, vi bør søge at komme til Livs. Kun hvis det i Praksis skulde vise sig, at det ikke lader sig gøre ved de nu foreslaaede Regler, vil der være Anledning til at optage Spørgsmaalet om et generelt Forbud til Overvejelse.

Man har da i Ministeriet overvejet den Tanke at kræve opfyldt visse Betingelser i Henseende til Vandel m. v. for at drive denne Virksomhed og at føre en vis Kontrol fra Politiets Side med Virksomhedernes Drift. Denne Tanke har imidlertid ikke vundet Tilslutning fra Praktikernes Side, og det maa ogsaa erkendes, at der er væsentlige Vanskeligheder ved Gennemførelsen heraf. For det første er det næppe gørligt ganske skarpt at opstille de Betingelser, der bør være opfyldt for at drive disse Virksomheder, men dernæst ligger det formentlig ikke inden for Politiets naturlige Opgaver at føre en Kontrol som den paatænkte. Politiet kan f. Eks. føre Kontrol med Panteaanere og Marskandisere for at efterspore eventuelle stjaalne Koster, men det vil ikke være Politiet muligt paa effektiv Maade at kontrollere, om de juridiske Raad, en Person giver, er forsvarlige, eller i det hele

taget at forebygge, at der kan ske Misligheder ved Udøvelsen af Vinkelskriveri eller anden juridisk Bistand. Og et Tilsyn, der ikke er effektivt, er værre end slet intet. Smarte Vinkelskrivere vilde kunne benytte et saadant Tilsyn i Reklameøjemed og bringe Publikum det Indtryk, at deres Virksomheder var væsentlig mere betryggende kontrolleret end f. Eks. en Sagførerforretning. Tilsvarende Grunde taler mod en Ordning, hvorefter disse Virksomheder kun skulde kunne drives efter meddelt Godkendelse fra det offentlige gennem en Bevilling, Autorisation el. lign. Ogsaa en saadan Ordning kunde give Publikum et falsk Indtryk af Virksomhedernes Godhed og Soliditet.

Ministeriet har derfor undladt at foreslaa indført Regler om Autorisation af Virksomhederne, ligesom man har opgivet at indføre en almindelig Politikontrol med dem. I den sidstnævnte Retning har man blot i § 4 optaget en Bestemmelse om, at Politiet kan kræve sig forelagt bestemt angivne Oplysninger om Virksomhedernes Drift og stille nærmere angivne Krav om Bogføring over Indtægter og Udgifter samt, at Politiet har Adgang til Virksomhedernes Forretningslokaler, Forretningsbøger og Forretningspapirer.

I øvrigt griber Loven ind paa to Punkter, nemlig dels ved Bestemmelserne i § 2, der begrænser Virksomhedernes Adgang til Reklamering, og dels ved § 3, hvorefter der under en Politisag kan nedlægges Forbud mod, at en Person driver eller deltager i den nævnte Virksomhed, naar det paa Grund af Oplysninger om hans økonomiske Forhold eller hans borgerlige Vandel skønnes betænkeligt.

Reklameringsforbudet tilsigter dels at hindre, at der reklameres paa en saadan Maade, at Publikum faar Indtryk af, at det drejer sig om en offentligt godkendt Virksomhed. Dette vilde f. Eks. forekomme, hvis Virksomheden betegnede sig som „autoriseret“ eller lignende. Endvidere forbydes det at anvende Betegnelser, der i Praksis kan give Anledning til Forveksling med de filantropiske Retshjælpsinstitutioner. Saaledes maa der ikke anvendes Betegnelsen „Retshjælp“, „Retskonsulent“ el. lign. Men endelig — og dette er det mest afgørende — forbydes det i det hele at re-